

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 893. Redemtione voti quid sit & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

huic exequendo amplius aptus non est ob virium defectum, non obligatur ad illud exequendum, ut Suar. *cit. cap. 19. num. 15.* Sanch. *cit. cap. 2. n. 50.* Castrop. *l. c.* secus est de difficultate verb. g. ad servandam castitatem nata ex propria voventis voluntate depravata ex ejus mala inclinatione & peccatorum multiplicatione. dum autem dubium est, num ita res promissa mutata, ut quid moraliter diversum censetur, judicandum pro obligatione voti; quia dubia excusatio certam obligationem tollere nequit. Cujus tamen contrarium est, seu cessat obligatio, si difficultas aliaque circumstantia supervenientes reddant honestatem materiae dubiam, cum gratum esse non possit Deo exequi rem, de cujus honestate dubitatur. Sanch. *loc. cit. num. 34.*

3. Tertio cessat obligatio voti lapsu temporis ei finiendae praefixi à vovente verb. grat. dum quis vovit per annum abstinere à carnibus, elapso anno cessat hujus voti obligatio. Tempus namque executioni voti dupliciter praefigi potest. Primo animi finiendi obligationem; in quo casu, si non impleatur votum, tota ejus obligatio extinguitur. Secundo eo animo praefigi potest, ne ultra illud differatur. In quo casu, si votum non impleatur, manet obligatio illud exequendi etiam post illud tempus, non secus ac qui debet censum intra annum solvere, eumque interea non solvit, non exinde à solutione liberatur, sed adhuc post annum illum pergit obligari & urgeri ad eum solvendum, quia tempus in illo voto designatum fuit ad excitandam executionem, non ad finiendam illius obligationem. Ita docent cum communi. Valent. *l. c.* Azor. *l. c. quest. 13.* Sanch. *lib. 4. c. 14. num. 25.* Bonac. *d. 4. quest. 2. p. 5. §. 1. num. 5.* Castrop. *l. c. p. 14. n. 1.* Porro dum vovens certus non est de intentione sua, num priori modo eam temporis affixerit, id eum fe-

cisse colligitur inter caetera ex circumstantia temporis, dum ea continet specialem devotionem, ex qua vel ob quam principaliter votum emissum verb. g. dum quis vovit jejunare feria sexta principaliter ob memoriam passionis Christi, & eo die non jejunavit, cessat obligatio jejunandi alio die; quia et si illo die jejunium adhuc implere posset, non tamen tale, quale promisit. Ita Sanch. *l. c. num. 28.* Suar. *lib. 4. c. 13. num. 5.* Bonac. *l. c. a. n. 6.* Castrop. *l. c. num. 2.* Sic quoque si vovens jejunare feriis sextis hoc mense, id semel iterumve omisit, non teneri etiam feria aliqua sexta alterius mensis jejunare censet Castrop. num. 3. non esse improbabile, quia esto ex illo jejunio sequatur idem cultus passionis dominicae, non tamen idem in individuo cultus, qui promissus est. Sic etiam eum, qui votum non alligavit certo temporis ob devotionem specialem, sed ob propriam utilitatem v. g. confiteri octavo quoque die, idque omisit, non teneri confiteri alio tempore, censent Suar. *l. c. n. 6.* Bonac. *l. c. n. 8.* quod Castrop. *n. 4.* verissimum credit in votis perpetuis, non tamen ita in votis non perpetuis, de caetero habere locum hanc doctrinam de cessatione obligationis etiam in votis realibus v. g. dum quis vovit dare Eleemosynam singulis feriis sextis ob memoriam passionis, censent Suar. *l. c. n. 9.* Bonac. *n. 11.* Castrop. *n. 5.* Qualiter verò cesset obligatio voti, ejusdem commutatione irritatione, dispensatione, dicitur *cap. seq.* Illud hic notandum in omnibus illis casibus in quibus quis impotens redditus ad executionem voti, sive cum, sive sine sua culpa, non obligari illum ad compensationem aliquam; quia ex nulla lege, neque divina, neque Ecclesiastica, neque ex ipso voto talis obligatio oritur; cum vovens solum ad rei promissae executionem se intenderit obligare. Bonac. *l. c. p. 5. §. 3. in fine.* Suar. *cit. l. 4. c. 15. n. 7.* Castrop. *l. c. p. 14. in fine* cum D. Tho. *2. 2. q. 8. a. 3.*

CAP. II.

De voti redemptione seu commutatione, irritatione, dispensatione.

Quest. 893. Redemptio voti quid sit & quoruplex.

Resp. Redemptio voti aliquanto strictius accepta tunc fieri dicitur, quando obligatio voti personalis cum opere aliquo reali, v. g. peregrinatione cum datione eleemosynae commutatur, ut Lesl. *l. 2. c. 40. dub. 11.* Sanch. *l. 4. mor. c. 24. n. 1.* Arg. *c. 1. h. t.* aliquanto latius accepta est liberatio à voto nondum soluto. Quae ferè fit modis sequentibus: commutatione, irritatione dispensatione, deficientia aut commutatione materiae, conditione, dum votum est conditionale, vel tempore. De tribus posterioribus jam actum in precedentibus, de tribus reliquis agetur in praesente.

Quest. 894. Quid sit commutatio voti, quae vota & qualiter commutari possint.

1. **R**esp. Ad primum: commutatio voti est translatio obligationis à materia voti prius facti ad materiam aliam priori surrogandam. Prout sumitur ex *c. 1. 4. & alius h. t.*

2. **R**esp. Ad secundum: potest fieri haec commutatio in melius, aequale, vel minus bonum. Et quidem omnia vota commutari possunt in evidenter melius ut habet communis. Et sic in specie omnia

R. P. *Leur. fur. Can. Lib. III.*

vota commutari possunt in vota religionis per professionem in religione tanquam obsequium Deo gratius, in quo omnia alia obsequia particularia Deo promissa ac debita meliore & eminentiore quadam ratione continentur. D. Tho. *2. 2. q. 88. a. 17. ad 1.* Sanch. *l. 5. mor. c. 5. n. 38.* juxta *c. 4. h. t.* Extenditurque hoc ipsum ad vota, etiam non tantum personalia, sed & realia quatenus sunt promissiones & obligationes erga Deum. Sic votum peregrinationis in terram sanctam commutatur seu tollitur per professionem non tantum quò ad laborem perfectionis, sed etiam quò ad subsidium conferendum terrae sanctae. Pirh. *h. t. n. 28.* Barbof. *l. c.* citatis aliis, contra Angel. Syl. Naldum tenentes non posse commutari per professionem, quò ad id, quod profitens vovet dare directè in subsidium terrae sanctae. Item ad vota perpetua. Item vota emissa in novitatu. Item ad vota reservata Pontifici ut AA. citati. Et quidem ipso jure absque alia intentione illa commutandi, seu absque eo, quòd vovens quicquam de ea commutatione cogitaverit ut Pirh. *n. 28.* & Barbof. *inc. 4. h. t. n. 2.* citatis plurimis aliis. Cum Sanch. *cit. c. 5. n. 39.* Non tamen extenditur ad vota specialiter reservata Pontifici, quae commutari nequeunt in evidenter melius excepta professione selemni, juxta dicta,

Q o o o

dicta,

dīcta, aut etiam in aliud reservatum, saltem sine auctoritate pontificis. V. g. votum peregrinationis Romanae in votum castitatis; cum eo ipso, quod reservata sint arbitrio superioris, non sint relicta arbitrio voventis. Pirh. *h. t. n. 26.* cum Tamb. *l. 3. in decreto 9. c. 16. §. 5. n. 14.* Item excipiuntur vota realia emissa in favorem seu commodum Ecclesiae vel alterius communitatis, aut etiam hominis privati, acceptata ab iis; quia haec nequidem commutari possunt seu extingui per professionem religiosam; cum per illa acceptata jam jus quasitum sit tertio, cui non semper gratius, quod melius est, neque DEO gratum obsequium promissum cum derogatione juris alterius seu injuria erga alterum, secus tamen si votum ab illo tertio non acceptatum. Sanch. *cit. c. 5. num. 43.* Pirh. *n. 26. juncto n. 28.* an verò licitum sit post commutationem voti etiam factam in melius commutare in æquale, dubitatur. Affirmat Dian. *loco mox citando. resol. 8.* apud Barbof. *l. c.* Sic etiam exceptis jam votis, omnia vota commutari possunt in evidentem æquale seu æquè bonum, saltem interveniente auctoritate superioris. Sanch. *l. 4. mor. c. 49. num. 12.* Suar. *l. 4. de voto. c. 19. n. 3.* Dian. *resol. mor. p. 1. tract. miscell. resol. 9.* Barbof. *l. c. n. 3.* Pirh. *num. 25.* quin & in bonum notabiliter minus, non tamen tunc interveniente nuda commutatione, sed etiam dispensatione. Tamb. *l. c. num. 8.* Pirh. *num. 25. in fine.* De cetero in votorum commutatione non esse opus servare unitatem aut similitudinem, sed posse votum reale in personale & personale in reale commutari, tradunt Suar. *de relig. Tom. 2. tr. de voto l. 6. c. 19. num. 16.* Sanch. *in decal. Tom. 1. l. 4. c. 56. num. 14.* quos sequitur Barbof. *in c. 2. h. t. n. 5.* quamvis idem in *c. 7. h. t. n. 13.* Consilii esse dicat, ut personale in personale, reale in reale commutetur, & ita tenent Suar. & Sanch. *loco mox citand. eo quod vel sic magis accedatur materiae prioris voti: quin & votum perpetuum in temporale, cum temporali obsequio nobiliori obsequium perpetuum compensari possit, ut cum Suar. & Sanch. Castrop. l. c. p. 15. n. 4.* In commutando tamen voto peregrinationis Jerosolymitanae habendam rationem expensarum faciendarum in eundo, ibi commorando, & redeundo monent Sayr. in *clav. reg. l. 6. cap. 12. n. 10.* Azor. *p. 1. l. 11. c. 18. q. 13.* Suar. *l. c. c. 19. in fine.* Sanch. *l. c. c. 59. à n. 11.* Barbof. *in c. 7. h. t. num. 9.* Quamvis autem hoc votum, maxime si in subsidium terrae sanctae factum, soliti olim fuerint Pontifices commutare in eleemosynam illuc mittendam ob urgentem necessitatem succurrendi illis temporibus expeditioni bellicae; hodie tamen, cum expeditio illa cessaverit, illa commutatio non est necessaria, sed instar aliarum commutatio fieri potest. Suar. *l. c.* Sanch. *l. c. n. 26.* Barbof. *l. c. n. 12.*

Quaest. 894. A quibus & quibus de causis fieri possit votorum commutatio?

1. Resp. Ad primum, primò votum in evidentem melius qui libet auctoritate propria commutare potest, nisi aliqua lege vel præcepto prohibeatur, aut jus quasitum tertio per prius votum sit. Covar. *de pactis p. 1. §. 5. n. 3.* Valent. *2. 2. d. 6. q. 6. p. 7. vers. hac ipsa.* Suar. *l. c. c. 18. à n. 4.* Sanch. *c. c. 49. n. 4.* Laym. *l. c. c. 8. n. 19.* Azor. *p. 1. l. 11. c. 18. q. 1.* Castrop. *tr. 15. d. 2. p. 15. n. 2.* Barbof. *in c. 1. h. t. n. 4.* citatis insuper plurimis aliis, ex ea ratione, quòd, si res in quam transfertur obligatio voti prioris consideratis omnibus sit melior, sit

etiam eo ipso Deo gratior, adeoque commutans rem meliorem abundantius satisfaciat obligationi suae, quod potest absque interveniente auctoritate superioris. Adhuc cum votum impedire nequeat majus, nequeat etiam impedire subrogationem perfectioris materiae, dixi tamen primò: *in evidenter melius:* nam dum incertum seu dubium est, num commutatio fiat in melius, necessaria est auctoritas praelati. Sanch. *l. 4. c. 49. n. 7.* Reginald. in *pr. for. poenitent. c. 18. n. 348.* Barbof. *in c. 1. h. t. in fine.* Nisi lege aliqua prohibeatur, ut contingit in votis reservatis Pontifici, quae issemel facta prohibet alterius arbitrio etiam in melius commutari, excepta professione religiosa. Dixi etiam: *nisi jus quasitum alteri,* dum nimirum in vovendo directè quoque spectatus favor illius, isque eum acceptavit; tunc enim ad commutationem validam requiritur consensus illius Castrop. *cit. p. 15. n. 2.*

2. Resp. Ad primum secundò: commutatio voti in evidentem æquale juxta probabiliorum & communiorum eget auctoritate praelati. Ita ut sine illa facta sit nulla. Suar. *l. c. c. 19. n. 3.* Sanch. *cit. c. 49. n. 12.* Reginald. *l. c. n. 349.* Filliuc. *Tom. 2. tr. 26. c. 10. n. 28.* Castrop. *l. c. p. 17. n. 2.* Barbof. *in c. 4. h. t. n. 3.* citatis aliis. Pirh. *h. t. n. 25.* contra Bonac. *de LL. d. 4. q. 2. p. 7. §. 3. n. 8.* Dion. *resol. mor. p. 2. tr. 2. miscel. resol. 9.* Tamb. *l. 3. in decal. c. 16. §. 5. n. 14.* ex ea ratione. Quia nemo se eximere potest auctoritate propria ab obligatione voti, nisi subrogando melius seu majorem compensationem; & commutatio in rem æqualem non secus ac dispensatio est actus jurisdictionis, adeoque nulli competit, nisi praelato habenti jurisdictionem ordinariam vel delegatam. Non tamen æqualitas ita rigide & scrupulosè spectanda, ut certò de illa constare debeat praelato; cum difficillimum sit invenire æqualitatem mathematicam, sufficit proinde æqualitas moralis, qualis reputatur, quoties excessus manifestè non apparet. Unde etiam commutationem fieri posse in paulo minus; cum, quod parum distat ab æqualitate nihil distare videatur, & moraliter adhuc æquale sit. Docent Suar. *l. c. n. 9.* Laym. *l. c. c. 8. n. 24.* Azor. *l. c. c. 8. q. 6.* Sanch. *l. c. c. 50. n. 7.* Castrop. *l. c. n. 3.* quam etiam æqualitatem moralem inter tres quoque diversas rei prudens, spectata qualitate tum voventis, tum rei promissae & finis, ob quem factum votum, facile inveniet cujus proinde arbitrio hæc commutatio relinquenda ut Laym. *n. 25.* Suar. *n. 21.* Lesf. *cit. c. 40. n. 109.* Castrop. *n. 4.* Sanch. *n. 6.*

3. Resp. Ad primum tertio: multò minus ob rationes *præced. resp.* datas votum sine auctoritate superioris commutari potest in opus notabiliter minus bonum: quia tunc non est nuda commutatio, sed etiam intervenit dispensatio. Pirh. *h. t. num. 25.* cum Tamb. *l. c. n. 8.* & communi. Unde etiam pollens tantum facultate commutandi vota commutare non potest ea in minus bonum, sed tantum in æquale, factaque ab eo talis commutatio est nulla, nec liberat voventem ab obligatione prioris voti. Suar. *cit. c. 19. n. 14.* Nav. *l. 3. consilior. lit. de voto. conf. 19. in 2. edit.* Azor. *l. c. c. 18. q. 13.* & alii quos citat & sequitur Castrop. *cit. p. 17. n. 2.* ex ea ratione quòd ab obligatione voti praelatus nullus aliquid liberare possit, nisi quatenus vice Dei fungitur; utentes autem tantum facultate commutandi funguntur tantum vice Dei ad liberandum voventem à voti obligatione, subrogatà materia æquali. Estque hæc potestas commutandi in minus potestatis dispensativa.

4. Resp. Ad primum quartò: in genere vota

com-